

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/13/2020
Identifikačné číslo spisu: 1014201399
Dátum vydania rozhodnutia: 24. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1014201399.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca), v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): O. C., D. XX, N., právne zastúpená: JUDr. Boris Štanglovič, advokát, Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-A/22075/MES z 10. júna 2014, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/175/2014-200 z 5. novembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-A/22075/MES z 10. júna 2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie Mestského úradu Svätý Jur (ďalej aj len „stavebný úrad“) č.: Výst./15053/1742/2013-Po z 26. novembra 2013 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým stavebný úrad nariadil žalobkyňu odstrániť stavbu - Rekreačnú chatu umiestnenú na pozemku parc.č. XXXX/XX v k.ú. Z. M. v lokalite Dlhé vo Svätom Jure, žumpa a prípojky na inž. siete voda a elektro na pozemku parc.č. XXXX/XX k.ú. Z.Ā. M. (ďalej aj len „stavba“) v rozsahu podľa predloženej projektovej dokumentácie vypracovanej Ing. arch. Š. T. v 12/2012 a dať pozemok parc.č. XXXX/XX a parc.č. XXXX/XX v k.ú. Z. M. terénnymi a kultivačnými úpravami do stavu, ktorý bude zodpovedať pôvodnému využívaniu podľa druhu pozemku, a ktorý zodpovedal stavu pred výstavbou a to vinice a ostatné plochy s konečnou vegetačnou úpravou (vinič, trávnatý porast, kríky, nízka a vysoká zeleň), za podmienok uvedených v prvostupňovom rozhodnutí, pričom stavba mala byť odstránená do 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia vrátane terénnych a kultivačných úprav pozemkov.

2. Krajský súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžo/81/2016 z 23. augusta 2017, ktorým Najvyšší súd SR zrušil predchádzajúci rozsudok krajského súdu v tejto veci č.k. 5S/175/2014-121 z 3. novembra 2015, kedy krajský súd rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OVBP2-A/22075/MES z 10. júna 2014 spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/, e/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania.

3. Krajský súd s poukazom na § 88a a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej aj len „stavebný zákon“) uviedol, že predpokladom začatia stavebného konania je zistenie stavebného úradu, že stavba, jej zmena, resp. jej časť bola postavená, resp. začala sa stavať bez stavebného povolenia, alebo v zákonom stanovených prípadoch bez splnenia si ohlasovacej povinnosti, alebo v rozpore s ním.

4. K tomu ďalej uviedol, že zákonodarca v § 88a stavebného zákona upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách, pričom z odsekov 1 a 2 citovaného ustanovenia vyplýva, že dôkazné bremeno zaťažuje stavebníka nepovolenej stavby, keďže sa dopustil porušenia povinnosti a tento musí preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočnenej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami. Krajský súd poukázal na to, že vlastník stavby si sám na vlastné náklady musí zaobstarať všetky potrebné doklady a ďalej na to, že verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad, pričom tento posudzuje najmä súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Krajský súd uviedol, že rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území ochranné pásma, a pod.

5. Krajský súd mal z pripojeného administratívneho spisu za preukázané, že stavebný úrad pri výkone štátneho stavebného dohľadu dňa 7. júna 2012 v lokalite W. zistil, že na pozemku parc.č. XXXX/XX a XXXX/XX v kat.ú. Z. M. sa realizuje nová stavba bez stavebného povolenia, pričom pracovníci orgánu štátneho stavebného dohľadu prítomným pri stavebnom dohľade ústne zastavili akúkoľvek činnosť na týchto pozemkoch, ktorá bola v čase výkonu štátneho stavebného dohľadu iba v štádiu rozostavanosti iba terénnych úprav a výkopových prác s predpokladom pre konštrukciu základov a zároveň boli prítomní upozornení, že akékoľvek realizovanie stavby na týchto pozemkoch je v rozpore s územnoplánovacou dokumentáciou mesta Svätý Jur.

6. Ďalej krajský súd poukázal na to, že pri opakovanom výkone štátneho stavebného dohľadu uskutočnenom dňa 6. júla 2012 bolo zistené, že výzva stavebného úradu nebola dodržaná a zo stavebnými prácami sa naďalej pokračovalo. Stavba sa nachádzala v tom čase v štádiu rozostavanosti osadenia betónových šalovacích tvárnic do výkopových základových pásov obdĺžnikového tvaru. Dňa 11. júla 2012 pri opätovnej ohliadke štátneho stavebného dozoru bol stav rozostavanosti stavby v rozsahu zabetónovania základovej dosky vrátane vymurovaného obvodového muriva do výšky 1,2 m. Dňa 11. júla 2012 bola vtedajšiemu vlastníkovi pozemku doručená písomná výzva na zastavenie všetkých stavebných prác na stavbe. Dňa 20. júla 2012 bolo opätovne zistené, že so stavbou sa pokračuje a stavba sa nachádza v štádiu rozostavanosti hrubej dvojpodlažnej stavby o výške 6,5 m bez krovu a osadenia okenných a dverných prvkov vrátane oporných múrov zo šalovacích tvárnic. Dňa 30. júla 2012 žalobkyni, ako novej vlastníčke pozemkov, bola doručená výzva na zastavenie všetkých stavebných prác na pozemku rozostavanej stavby z upovedomení so všetkými doteraz prebiehajúcimi skutočnosťami a doručením nariadenia ústneho pojednávania zvolaného na 14. augusta 2012 spojeného s výkonom štátneho stavebného dohľadu. Na toto sa žalobkyňa nedostavila, stavebný úrad vykonal ohliadku exteriéru a vyhotovil zápisnicu a fotodokumentáciu rozostavanej stavby a vydal

rozhodnutie o zastavení stavby pre nového vlastníka pozemku, t.j. žalobkyňu. Dňa 11. septembra 2012 bolo po nariadení výkonu štátneho stavebného dohľadu nariadené ústne pojednávanie, na ktoré bol predvolaný aj pôvodný vlastník stavby a žalobkyňa, ktorí sa tohto nezúčastnili. Dňa 11. septembra 2012 vykonal stavebný úrad opätovne obhliadku stavby a zistil, že stav rozostavanosti je pokročilý a stavba je z vonkajšieho pohľadu dokončená. Dňa 2. októbra 2012 sa dostavil pôvodný vlastník pozemku na stavebný úrad a uviedol, že od času kedy daroval pozemky dcére-žalobkyni sa o vec nezaujímal, nepovažoval sa už za vlastníka pozemkov a na pozemku nevykonával žiadne stavebné ani zemné úpravy. Krajský súd ďalej poukázal na to, že dňa 10. októbra 2012 sa dostavila na stavebný úrad žalobkyňa a do zápisnice uviedla, že so stavebnými prácami začala ešte pred podpisom zmluvy a bez vedomia vlastníka nehnuteľností a prehlásila, že je výlučným vlastníkom rozostavanej stavby. Stavebný úrad nariadil na 27. októbra 2012 výkon štátneho dozoru, pri ktorom bola uskutočnená obhliadka stavby z exteriéru aj z interiéru a bola vyhotovená fotodokumentácia a zápisnica.

7. Krajský súd poukázal na to, že dňa 26. októbra 2012 stavebný úrad oznámil žalobcovi začatie konania o dodatočnom povolení predmetnej stavby v zmysle § 88a v nadväznosti na § 88 ods. 1 písm. d/ stavebného zákona a zároveň bola žalobkyňa vyzvaná na predloženie potrebných dokladov pre posúdenie, či zrealizovaná stavba na dotknutom pozemku nie je v rozpore s verejným záujmom chránenými týmto zákonom. Dňa 30. januára 2013 žalobkyňa podala žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie dokladov a zároveň požiadala o dodatočné povolenie stavby. Stavebný úrad predĺžil lehotu do 30. marca 2013 a 2. apríla 2013 prerušil konanie o dodatočnom povolení stavby a vyzval žalobkyňu na doplnenie žiadosti o vydanie dodatočného povolenia stavby a zároveň predĺžil túto lehotu do 31. mája 2013.

8. Krajský súd k tomu ďalej poukázal na to, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa 29. mája 2013 predložila k dodatočnému povoleniu doklady: územnoplánovacia informácia vydaná Mestskými úradom Svätý Jur, vyjadrenie Obvodného úradu životného prostredia v Pezinku, vyjadrenie Krajského pamiatkového úradu, súhlasné stanovisko Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Pezinku, projektovú dokumentáciu, vyjadrenie Západoslovenskej distribučnej a.s., vyjadrenie BVS, a.s. o napojení na verejnú sieť, originál výpisu z LV č. XXXX, geometrický plán na zameranie stavby na pozemku a udelenie druhu pozemku vypracovanú Ing. L. P., dva krát projektovú dokumentáciu stavebnej časti vypracovanú v 12/2012 Ing. Arch. Š. T. a riešenie protipožiarnej ochrany vypracované odborne spôsobilou osobou z 03/2013. Žalobkyňa však nepredložila doklady orgánu ochrany a starostlivosti o životné prostredie a to ochranu zložiek vody, pôdy, stanovisko orgánu štátnej správy chrániacu osobitné záujmy a to odpadové hospodárstvo, kópiu z katastrálnej mapy. Rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu bolo žalobkyňou predložené a doručené po lehote 15. júla 2013.

9. Krajský súd poukázal na územný plán mesta Svätý Jur v časti Svätý Jur v lokalite Dlhé vo Svätom Jure, z ktorého nevyplýva zámer vykonávania stavebnej činnosti a táto teda nie je v súlade s územným plánom. Z územného plánu mesta zo 7. septembra 2004 pre pôvodné využitie podľa druhu pozemku vyplývalo, že predmetné pozemky nie sú určené na zastavanie a nie je možné na nich realizovať akúkoľvek výstavbu.

10. Krajský súd konštatoval, že predchádzajúcemu vlastníkovi pozemkov bola vydaná územnoplánovacia informácia, z ktorej vyplýva, že dotknuté pozemky parc.č. XXXX/XX, XXXX/XX v kat.úz. Z.Ä. M. sa nachádzajú v nezastavanej časti mesta Z. M. (extravilán) a sú súčasťou lokality W. určenej plánom mesta Svätý Jur zo 7. septembra 2004 pre pôvodné využitie druhu pozemku vedeného na LV a nie sú určené na zastavanie a nie je na nich možné realizovať akúkoľvek novú výstavbu. Dňa 18. februára 2013 bola táto územnoplánovacia informácia vydaná žalobkyni.

11. Krajský súd ďalej konštatoval, že žalobné dôvody a dôvody uvedené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu sú totožné, pričom žalobkyňa neuviedla, ktoré konkrétne právne predpisy, nedodržaním ktorých bola ukrátená na svojich právach rozhodnutím oboch orgánov verejnej správy, len všeobecne tvrdila, že obe rozhodnutia orgánov verejnej správy neboli vydané v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

12. Krajský súd ďalej zistil, že od 7. júna 2012 stavebný úrad pri výkone stavebného dohľadu na základe anonymného podania zistil, že v lokalite Dlhé sa na uvedenom pozemku realizujú stavebné práce bez stavebného povolenia a prechádzajúcemu vlastníkovi nehnuteľností bol vyslovený ústny pokyn na zastavenie akýchkoľvek prác smerujúcich k realizácii novej stavby a bol zároveň upozornený na to, že realizácia stavby je v rozpore s územným plánom mesta Svätý Jur a následne bolo uskutočnených niekoľko štátnych stavebných dohľadov a bolo vydané rozhodnutie o zastavení stavebných prác zo 14. augusta 2012, čo však žiadnym spôsobom neovplyvnilo žalobkyňu, aby nepokračovala v realizácii stavby a jej dokončení. Z uvedeného konania žalobcu krajský súd nevhliadol žiadnu dobromyseľnosť, keďže žalobkyňa od samého začiatku vedela, že stavba nie je povolená a je v rozpore s územným plánom mesta Svätý Jur, o čom mala vedomosť z územnoplánovacej informácie.

13. Krajský súd uviedol, že preveril tvrdenie žalobkyne, uvedené na pojednávaní, že v uvedenej lokalite sú postavené iné stavby rodinných domov a do súdneho spisu založil výpisy z LV č. XXXX, č. XXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXX, č. XXXX, č. XXX. K tomu ďalej uviedol, že z vyjadrenia mesta Svätý Jur vyplýva, že v lokalite W. je rozsah pôvodných pozemkov parcelné číslo XXXX-XXXX kat.úz. Z. M. a stavby uvedené na LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX sa nenachádzajú v lokalite W.. Stavby na LV č. XXXX sa nachádzajú v lokalite W., ale boli povolené na základe rozhodnutia o PÚ č. OPÚ/2004/23-4/JD, ktoré boli povolené Okresným úradom Pezinok odbor ŽP, teda boli zrealizované pred platnosťou územného plánu mesta Svätý Jur, ktorý bol schválený 7. septembra 2004.

14. Krajský súd konštatoval, že v priebehu správneho konania ako aj súdneho konania bol preukázaný nesúlad stavby s platným územným plánom mesta Svätý Jur, čo je okrem iného rozpor s verejným záujmom, a žalobkyňa nepreukázala, že pripravovaná zmena územného plánu mesta Svätý Jur by zahrňovala i uvedené parcely na zmenu funkčného využitia. Krajský súd ďalej konštatoval, že správne orgány oboch stupňov postupovali zákonným spôsobom, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a zistený skutkový stav náležite vyhodnotili, rozhodnutie vydali v súlade s § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej aj len „správny poriadok“) v spojení s § 140 stavebného zákona a svoje rozhodnutia aj riadne odôvodnili.

15. Žalobkyňa ako sťažovateľka zastúpená advokátom, podala včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhla, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne, aby jej bola priznaná náhrada trov konania a kasačného konania. Uviedla, že spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného medzi účastníkmi konania spočíva v práve v konformnosti výkladu právnej úpravy ustanovujúcej splnenie zákonných podmienok pre dodatočné povolenie predmetnej stavby, alebo či nastali zákonné podmienky na odstránenie predmetnej stavby v zmysle zákonnej úpravy v § 88a stavebného zákona postupom podľa ustanovení správneho poriadku a preto by sa mal podľa žalobkyne súd zamerať na to, či v danom prípade oba orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobkyňa nariadili odstránenie predmetnej stavby.

16. Poukázala na § 88a ods. 1 staveného zákona a uviedla, že z administratívneho spisu vyplýva, že 29. mája 2013 predložila k dodatočnému stavebnému povoleniu stavebnému úradu doklady - územnoplánovacia informácia vydaná Mestským úradom Svätý Jur, vyjadrenie Obvodného úradu životného prostredia v Pezinku, vyjadrenie Krajského pamiatkového úradu, súhlasné stanovisko Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Pezinku, projektovú dokumentáciu, vyjadrenie Západoslovenskej distribučnej a.s., vyjadrenie BVS a.s. o napojení na verejné siete, originál výpisu z LV č. XXXX, geometrický plán na zameranie stavby na pozemku a udelenie druhu pozemku vypracované Ing. L. P., dvakrát projektovú dokumentáciu stavebnej časti vypracovanú v 12/2012 Ing. arch. Š. T. a riešenie protipožiarnej ochrany vypracované odborne spôsobilou osobou z 03/2013. Namietala, že v meste Svätý Jur je množstvo čiernych stavieb a to: S. C., N. ul. - postavený rodinný dom, zbúral mestské hradby; O. A.; p. W. - v horách išla opraviť chatu a postavila rodinný dom o výmere cca 150m² - ul. A. A., a v horách je množstvo postavených čiernych stavieb - chát a

preto je toho názoru, že ak v rozpore s verejným záujmom nie sú tieto stavby, tak nemôže byť v rozpore s verejným záujmom ani jej predmetná stavba.

17. Poukázala na § 88 ods. 1 písm. b/, § 90 ods. 1 až 3 a § 140 stavebného zákona, ďalej na § 3 ods. 1, 2 a 4, § 32 ods. 1 a 2 a § 33 ods. 2 správneho poriadku. K tomu uviedla, že sa domnieva, že stavebný úrad porušil práve § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže jej nedal možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia o odstránení stavby mohla vyjadriť k jeho podkladom i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Uviedla, že v oznámení o začatí konania o nepovolenej stavbe a výzve na doplnenie podkladov k dodatočnému povoleniu stavby z 26. decembra 2013 a 10. októbra 2013 ju stavebný úrad nepoučil podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Namietala, že taktiež uložil žalobkyni vykonať terénne a kultivačné úpravy, tak aby zodpovedali pôvodnému využitiu podľa druhu pozemku a stavu pred výstavbou a to vinič, trávnatý porast, kriky, nízka a vysoká zeleň, avšak to napriek skutočnosti, že mal vedomosť o rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu v Senci č.j. 276/2013/129-D z 24. júna 2013, ktorým došlo k zmene druhu poľnohospodárskeho pozemku - vinice na druh nepoľnohospodárskeho pozemku - ostatná plocha, zastavaná plocha parc.č. XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX.

18. Záverom poukázala na to, že jej bola v zmysle § 105 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona rozhodnutím č.j. P/26/80/04/2014 z 24. marca 2014 uložená pokuta vo výške 6 000,- €, ktorú zaplatila.

19. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

20. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR 27. mája 2020 a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 10Sžk/13/2020. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

21. Podľa § 88 ods. 1 písm. b/ zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním; odstránenie stavby sa nariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

22. Podľa § 88a ods. 1, 2 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe stanovísk podľa § 140b a podklad o predložení stavebnom konaní.

Ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote, alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

23. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom kasačnej sťažnosti konštatuje, že sťažovateľka naformulovala resp. založila kasačné námietky na záveroch, ktoré boli uvedené krajským súdom v jeho predchádzajúcom rozhodnutí v tejto veci č.k. 5S/175/2014-121 z 3. novembra 2015, ktoré však bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžo/81/2016 z 23. augusta 2017 zrušené a vrátené krajskému súdu na ďalšie konanie. Podstatu námietok tvorila argumentácia spočívajúca v tom, že stavebný úrad porušil práve § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže jej nedal možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia o odstránení stavby mohla vyjadriť k jeho podkladom i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie a ďalej spočívajúca v tom, že stavebný úrad uložil žalobkyni vykonať terénne a kultivačné úpravy, tak aby zodpovedali pôvodnému využitiu podľa druhu pozemku a stavu pred výstavbou napriek jeho vedomosti o rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu v Senci č.j. 276/2013/129-D z 24. júna 2013, ktorým došlo k zmene druhu poľnohospodárskeho pozemku - vinice na druh nepoľnohospodárskeho pozemku - ostatná plocha, zastavaná plocha.

24. Kasačný súd teda zistil, že argumenty, ktoré tvoria podstatu kasačných námietok sťažovateľka prvý krát uviedla až v kasačnej sťažnosti a teda neboli súčasťou žaloby, pričom išlo súčasne o závery krajského súdu v jeho pôvodnom zrušenom rozhodnutí č.k. 5S/175/2014-121 z 3. novembra 2015, ktoré Najvyšší súd SR vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 10Sžo/81/2016 z 23. augusta 2017 neakceptoval o.i. aj z dôvodu, že sťažovateľka tieto neuviedla v žalobe, kedy poukázal na to, že v správnom súdnictve je súd viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, a súd nevyhľadáva za účastníka konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom. V tejto súvislosti je z pohľadu kasačného súdu všeobecne potrebné poukázať taktiež na zásadu koncentrácie, v zmysle ktorej novoty v kasačnom konaní zásadne nie sú prípustné. Kasačná sťažnosť je mimoriadnym opravným prostriedkom a režim koncentrácie konania nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt. Preto všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré tieto skutočnosti preukazujú musí sťažovateľ uviesť a navrhnúť už v konaní pred krajským súdom. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je zamedziť tomu, aby kasačný súd rozhodoval o rozsiahlejšom návrhu, než o akom mohol rozhodovať krajský súd.

25. Pokiaľ ide o konštatovanie sťažovateľky, že jej bola uložená pokuta podľa § 105 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona vo výške 6 000,- € rozhodnutím č.j.: P/26/80/04/2014 z 24. marca 2014, ktorú už uhradila, kasačný súd považuje uvedené za irelevantné vo vzťahu k spochybneniu zákonnosti napadnutého rozhodnutia, keďže konanie o uložení pokuty je samostatné správne konanie, ktorého výsledok je nezávislý od rozhodnutia o odstránení stavby.

26. Kasačný súd sa stotožňuje s posúdením krajského súdu, pričom za relevantný záver považuje najmä konštatovanie, že dotknutá stavba je v rozpore s verejným záujmom, keďže je v rozpore s územným plánom mesta Svätý Jur. Sťažovateľka ako aj predchádzajúci vlastníci boli na tento rozpor upozornení, resp. im tento rozpor mal byť zrejmý už aj z územnoplánovacej informácie, ktorú obaja obdržali, či z niekoľko krát opakovaného výkonu štátneho stavebného dozoru.

27. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal všetkými relevantnými námietkami, aj s prihliadnutím na závery spomínaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžo/81/2016 z 23. augusta 2017 prejednal vec v medziach podanej žaloby, preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil. S predmetnými námietkami sa krajský súd dostatočne vysporiadal a vyvodil správne právne a skutkové závery, pričom neponechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by bolo relevantné pre posúdenie prejednávanej veci.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu podľa § 167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.